

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și tirbu de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Popădă Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

MEHADICA.

(top.) Juristul, fie din ori-ce țeară, e om de cart. A învățat multe, știe multe. Cântărește totdeauna vorba când o scoate din gură.

Oficerul, fie în activitate sau în rezervă, e om de caracter. E stăpân pe faptele sale și totdeauna știe ce face.

Ei bine; un jurist, care totodată e și oficer în rezervă, a spus-o zilele trecute tribunalului din Budapesta, că „*justiția Ungariei e coruptă până în temelie*”. A spus-o aceasta cu matură premeditare, și la provocarea președintelui nu și-a revocat cuvintele vătămătoare, rostite la adresa justiției noastre.

Faptul era grav; tribunalul s'a retras ca să-l judece pe îndrăznețul om, și l'a osândit la o simplă îndrumare la ordine.

Atâta tot. Pentru ce? Pentru că îndrăznețul era Maghiar! Dacă noi o spuneam aceasta, s'ar fi găsit un paragraf în codul penal, pe care procurorul de stat l'ar fi pus în aplicare în contra noastră, și rezultatul era: temniță pe câteva luni sau ani.

Noi însă nu am afirmat nici-o dată, că justiția Ungariei ar fi coruptă. Nu o afirmăm nici astăzi, deși am avu motiv grav: neomenirea sentinței a tribunalului din Caransebeș adusă în procesul nenorociților Mehadici. Noi nu identificăm justiția maghiară cu lipsa de umanitate (ca să nu-i zicem mai aspru) a celor trei judecători, cari au fost chemați în afacerea atât de rușinatoare din Mehadica. În sfârșit, judecătorii încă sunt oameni, și oamenii păcătoși sunt toți, ales atunci, când se lasă a fi conduși de alte interese, de pildă să zicem că: *politice*, ca în cazul din întrebare.

Pentru că e mai mult ca evident, că tribunalul din Caransebeș nu a judecat pe baza dovezilor ce i-a stat la dispoziție, ci pe baza preocupărilor, de care a fost din vreme cuprins. Tribunalul din Caransebeș nu a pus în cumpănă, la aducerea sentinței sale, aceea: că ce spun martorii, ci aceea, că cine sunt martorii? Și fiindcă cei treizeci de martori, sunt *Români*, ear' cei 2—3 martori, cari au făcut fasiuni agravatoare sunt *Maghiari*, li-a dat preferință acestora în urmă, și a dat sentințe pe toți acușaiți. Și aci zace gravitatea! Tribunalul din Caransebeș a făcut deosebire între om și om. Tribunalul din Caransebeș nu i-a impus fasiunea acelor oameni încărcați în onestitate, cari provocându-se la „*sufletul lor*”, aveau cea mai cumsecă pe o au, pe care nu o vând nici de dragul tribunalului, nici de dragul solgăbirului, au spus purul adevăr, așa cum s'a întâmplat, ci a dat crezământ fasiunilor forțate ale scriitorului notarial, un om fără căpătău, cu peleră eșit prin pălărie și cu degetele eșite din ghete; a dat crezământ solgăbirului și organelor gendarmeriei, tot oameni interesați în cauză, cari cu drept cuvânt nici că puteau figura de martori într'un proces, pe care chiar dinșii l'au provocat.

Tribunalul din Caransebeș nu i-a impus magistrului și teinica vorbire de apărare a harnicului avocat *Coriolan Bre-diceanu*, falnicul frunză bănațean pe care totdeauna și în tot locul îl aflăm, când e vorba de apărarea intereselor noastre naționale și de interesul primejduite ale poporului nostru: ci a dat ascultare unei acușe lipsite de ori-ce temein, susținută de un recuzitor, care singur a fost necesar să se recunoască temeinica apărării și să felicitare pe apărător pentru succesul obținut.

Nu, la toate acestea, cei trei judecători din Caransebeș au rămas reci și nepăsători și au croit sentința astfel, cum au cerut interesele adevăraților vinovați.

Înțelegem legătura. Era un ce rușinător pentru administrația maghiară, dacă Mehadici ar fi fost achitați, pentru că în cazul acesta, întreaga vină a marelui din Mehadica, cădea asupra organelor administrative, și asupra gendarmeriei, care s'a folosit de arme în contra unui popor inofensiv, blând și pacific, care în condamnabilul său servilism a mers atât de departe, încât a sărutat chiar și mâna batjocoritorilor sei.

Onoarea administrației maghiare a trebuit dară salvată și numai astfel a putut fi salvată, dacă pe lângă cei șapte morți și cei douăzeci și câțiva răniți se mai adaugă și 11 întemnițați. Un act celebru millenar, numai astfel a putut deveni perfect și încheiat conform intereselor unui închipuit stat unitar maghiar.

Avem deplină încredere în forurile mai înalte judiciare. Sperăm, că acestea luând în minuțioasă cercetare actele procesului, vor vedea, că fasiunea unui solgăbiru, care în loc să strige mulțimii „*jos armele*”, cum pretinde a ști și a fi văzut, că oamenii ar fi fost înarmați, a „*stigrat cu o*” îngâmfare caracteristică „*jos cu pălăriile*”, semnificativ, că arma bișilor oameni erau „*numai*” pălăriile: nu poate cumpăni nimica, ci trebuie considerată de nulă.

Sperăm, că fasiunile gendarmilor, despre cari e dovedit că au *beut* ziua întreagă, încă vor fi considerate de neexistente, ear' nefericiții Mehadici, pe baza fasiunii adevăraților *martori* vor fi achitați de grava acușă ce li-s'a făcut, și de sentința cu care au fost onorați din partea tribunalului din Caransebeș.

Aceasta o sperăm și o dorim, în interesul nefericitelor victime din Mehadica, dar totodată și în interesul bine priceput al patriei comune.

Domnii judecători se știe, adevărat un lucru. Poporul nostru, fie el cât de incult; fie chiar vrednic a fi asemănat cu „*boii*” din partea unui pribegitor, care și-a câștigat calificația de scriitor notarial — de bună-seamă — minând vitele altora la tirg, sau dela tirg acasă: are pricepere destulă pentru a-și da seama despre aceea-ce se întâmplă cu el. Și în momentul, în care poporul nostru, atât de blând, și atât de servil, încât sărută chiar mâna acelor cari ridică arma în contra sa, va veni la convingerea, că pentru el nu se mai face dreptate nici-unde în țeară, că toate ușile și toate inimile îi sunt închise: *va lua hotărârea a-și face singur dreptatea!* Și vai de aceia, pe cari li va ajunge mânia poporului!

Să nu ni-se impute *novă* dar, totdeauna *noi* suntem agitații, cari asmuțăm poporul și voim să-l ducem pe căi revoluționare. Noi ne-am silit totdeauna și ne silim mereu să ținem poporul nostru între marginele legii; și dacă va fi să se odată poporul din cadrul legii, nu noi l'am adus la această faptă desperată, ci administrația maghiară, reprezentată prin figura cum e un *Devaux* și justiția maghiară, reprezentată prin judecători, ca cei din Caransebeș.

Sibiu, 16 Noemvrie n.

Sinodul din Blaj. Măse se începe sinodul arhiepiscopesc în Blaj. La acest sinod participă din dieceza fiecare protopop și din fiecare tract protopopesc câte un preot ales de colegii sei din tract.

De altcun membrii sinodului au numai vot consultativ, întrucât ori-ce chestiune demerită arhiepiscopului. Astfel misiunea membrilor e a contribui cu sfaturile lor la modul cum se va realiza intențiunile arhiepiscopului.

Cari sunt intențiunile Excelenței Sale, Metropolitului Dr. V. Mihályi, pentru sinodul acesta, nu putem ști, dar după cât cunoaștem devotamentul său pentru biserică și poporul românesc, credem că s'au cele mai salutare și din punct de vedere biserică, și din punct de vedere național.

Ori-cum, trebuie să lăudăm pasul făcut de Exc. Sa. Pentru că de abia e de un an în fruntea Arhiepiscopiei și cheamă deja în sinod pe reprezentanții clerului, ca să le cunoască păreri și să le adă sfaturile. Sinodalele ace-

stea după canoane ar trebui să se convoace în fiecare an, și ni-se pare că-și când Excel. Sa Metropolitul Mihályi ar voi să se țină strict de canoane.

Cât pentru obiectele principale ale sinodului din articolul prim al „Unirii” ce ne sosește, se pare-că ar fi următoarele:

Chestiunea școalelor confesionale, chestiunea congrui și chestiunea, ce trebuie să facă clerul în situația creată prin legile „bisericesti”?

Modul cum „Unirea” ne prezintă problemele sinodului ne deșteaptă bănuiele mai ales cu privire la congruă, fiindcă nu aminteste nimic de partea politică-națională a chestiunii.

Ne încredem însă în patriotismul național probat al clerului, care este reprezentat în sinod, și sperăm că reprezentanții lui vor expune și vor insista pentru considerarea acestei părți a gravei chestiuni, ear' Excelența Sa Metropolitul, suntem conștienți, că va hotărî numai în consonanță cu clerul său.

Dumnezeu să lumineze și spiritul național să întărească pe membrii sinodului în sfaturile și lucrările lor!

Abzicerea pactului. Astăzi, Luni, se pune în discuție în reichsrathul din Viena propunerea de urgență a deputaților Pattay și Luger, cari cer abzicerea neamnată a pactului vamal-economic cu Ungaria. Cu această ocaziune guvernul va face declarațiuni categorice, cu privire la cuotă și la înțepărilor din urmă dintre guvernele dualiste, ear' opoziția va aduce pe tapet și chestiunea: folosirea armatei austriece, la alegerile din Ungaria.

Bánffy cere seze! Ministrul-președinte Bánffy a fost Sâmbătă la Viena, și a fost primit în audiență privată din partea Monarhului. Audiența a durat o oră și jumătate. Dela Curte baronul Bánffy s'a dus în ministerul de externe, unde a conferat cu contele Goluchovsky, timp mai îndelungat. Căletoia aceasta a prim-ministrului unguresc la Viena se aduce în legătură cu cearta esată în timpul din urmă între oficioasele statelor sorori. Bánffy s'a dus adevărat seară seară pentru articolul din *Nemzet*, apărut în absența sa și fără știrea sa.

Quota. „Reichswahr” susține mereu, că pentru Ungaria „quota” va fi urcât la 43 percent, pentru că acesta e urcătul la care Austria e îndreptătită a cere dela Ungaria, pentru multe concesii ce i-a făcut până acum. Răspunsul este: că în mod definitiv nu s'a jurs la nici o înțelegere între guvernul austriac și cel ungar, dar' are firma convingere, că guvernul lui Bánffy va accepta juste cereri ale Austriei.

Alegerile și presa străină.

Am publicat doi articoli ai importanței ziar *L'Independance Belge*, apăruiți înainte de alegeri. Eata cum apreciază într-o revistă a sa același ziar rezultatul alegerilor.

Operațiunile electorale în Ungaria pentru

reinoarea integrată a camerei d' curând disolvată au luat sfârșit. După-cum era de prevedut după primele rezultate, guvernul a obținut o mare majoritate. Dar' aceasta nu are nimic, care să poată să ne surprindă: guvernul a cheltuit milioane și a udat de toate mijloacele de corupție și de presiune pentru a-și asigura succesul. În timpul ultimei săptămâni a campaniei electorale și pe tot timpul operațiunilor, Ungaria semăna unei țări în stare de asediu; satele erau pline de soldați și prin mijloace de intimidare, alegătorii bănuți de sentimente „ostile cabinetului” au fost împedecați de a lua parte la vot. Astfel s'a oprit un număr greu de precizat de alegători din grupul Apponyi și din partidul popular, fără a mai vorbi de alegătorii români și slavi, cari au renunțat de mai înainte la luptă. Cele unsprzece milioane de suflete, cari reprezintă pe numărul acestora, n'au un singur delegat în noua cameră.

Nu trebuie nimic mai mult pentru a autoriza concluzia, că *alegerile ce s'au încheiat n'au dat alt rezultat, decât o majoritate artificială, despoiată prin acest fapt chiar de ori-ce autoritate morală*.

Cu privire la situațiunea, ce acest fapt o crează monarchiei austro-ungare în concertul european, nu putem uita, că partidul liberal a încheiat un pact electoral cu grupul Kossuth, pentru a se menține la putere. Dacă kossuthiștii au susținut cabinetul, partidul guvernamental a încheiat în schimb ochii asupra agitațiunii separatiste a aliaților sei, al căreia adevărat scop este disolvarea dualismului...

...Toți oamenii politici, atât dincolo cât și dincoace de Leitha, simt de o potrivă, că alianța ce s'a afirmat între partidul liberal și extrema stângă kossuthistă, ascunde un pericol iminent pentru însăși existența Austro-Ungariei ca stat dualist. Pozițiunea sa de mare putere se va resimți și mai curând, mai întâiu în relațiunile sale cu Germania, — și n'ar fi nimic de mirare să vedem acțiunea contelei Goluchovsky în politica exterioară împedecată de această situațiune nesigură a monarchiei.

Aceasta este, pe scurt, din punct de vedere general, impresiunea ce ni-o face alegerea ce s'a creat în Ungaria și situațiunea ce ele o crează.

Bánffy la părete.

(S) Ciudată coincidență. Când în Ungaria era Tisza la putere, colegul său din Austria era Taaffe. Adevărat doi T. Când apoi prim-ministrul unguresc era Weckerle, — dincolo, în Austria șeful cabinetului se numea Windisch-Grätz. Adevărat doi W. A venit apoi Badeni în Austria, și Bánffy, în Ungaria. Va se zică doi B. Toate în dragul și pentru simetria dualismului. Cei doi T. și cei doi W. s'au înțeles destul de bine, pe când cei doi B., actualii miniștri-președenți, s'au luat la ceartă și se spală unul pe altul numai așa. Firește nu singuri, în persoană, ci cu ajutorul așa numiților „*Schreib Moritz*”, a căror număr e considerabil în ambele părți. Lupta a început-o *Nemzet*, — căruia i-s'a răspuns în *Fremdenblatt* și în *Oster. Kor.* *Nemzet* a replicat în mod patriotic, ear' *Fremdenblatt* în al doilea răspuns al său, li-a tras patrioților noștri o lecție bună din politica, ales din politica externă. *Fremdenblatt* condamnă „sistemul publicistic, de a trage în luptele de partid politica externă a monarchiei, precum și poziția acesteia de mare putere, și capacitatea ei de a lega alianțe. Dacă ar face-o aceasta un Raș, într-o foaie din străinătate, ar fi scușat cu lipsa de simțământ; dar' aceea ce se zice într-o foaie austriacă, contră din străinătate trebuie să o privească de lucru dovedit.

„Tot astfel de cu drag, — continuă apoi *Fremdenblatt*, — ascultă contrarii noștri și strigătele *Casandrei* dintr'un organ condicător budapestan („*Nemzet*”, R. „*Trib.*”) Dacă numita foaie găsește stările de aici (Austria. Red. „*Trib.*”) de *canotice*, va găsi tot aici pături diferite cu privire la nașterea aceluși și a tot-meiorului sei, dar' totodată va găsi o neapăsă curiozitate de a afla, că ce mod de soluțiune se ține gata în Budapesta? Ear' dacă rumul ziar, veda amenințarea temeliile poziției noastre ca mare putere prin rezultatul alegerilor la dieta provincială din Viena, și să tema, că clericalismul ne va strica relațiunile cu Italia, ear' expatrierea național-germanilor ne va compromite în fața Germaniei, pe când Cehii din capul locului sunt dușmani ai triplei alianțe: tare ne temem noi, că exprimarea acestor îngrijiri, nu corespunde patrioților, care fără îndoială le-a inspirat. Efectul intenționat, în lăuntru” nu se va obține, însă cel neintenționat, „în afară” nu se va observa nesimțit. Acest efect stă într'aceia, că tot ce s'a zis și exprimat în forma de *hipotesă*, apodictic și astfel vor fi date mai departe. Cine voește să ne șirbească poziția de mare putere, și să reducă va'oaia și derabitatea alianței noastre, consideră ceea-ce i-se zugrăvește ca un strigoiu al viitorului de existent, și nu scrutează mai mult să vadă de e cu adevărat posibil, ca domnia clericalismului, cu influența naționalismului german, și cu supremația eheismului tinăr se poată cândva să se afirme și se pună mâna pe politica internă și externă a Austriei. Forma-

și națiunii noastre interne se arată strălucită și ajutorul unei oglinzi concave, în formă nenaturală, și asta nu poate fi în folosul conducătorului responsabil al afacerilor externe, care e chemat să pună în cumpănă influența monarchiei, pentru că așa numitele „zile critice” le-a sădorit de multe-ori timpul, dar' slăbese în ea credința; nu micșorează posesiunea dar' clatină credința, și poate să provoace niște fluctuațiuni în prețul autorității și influenței noastre, cari ar fi bine dacă s'ar evita. Când fracțiuni mai mici și organele acestora, au cerut ținută dușmănoasă față de Anglia, precum și ruperea relațiunilor cu Germania, nu s'a zis nimica. Când însă zăre serioase vin și adoptează acest sistem, se poate naște mare confușiune și mare pierdere. Două lucruri trebuie să fie scoase din lupta de partid: armata și afacerile externe. Din acestea ziduri împrejmuitoare nu ar trebui luate petrite cu cari se lovesc partidele reciproce.

Atăta *Fremdenblatt*, organul cancelarului Goluchovsky. „Politik” din Praga vorbește însă și mai la înțeles, și trimite patrioților noștri din Budapesta următoarele amenințări:

— „Înțelegem, că clica „liberală” din Budapesta se deplângă amar, spriginul ce li avea în Austria, în „stanga unită”, ajunsă pe dric. La cine să se alăture acum? Prin luptă brutală în contra „sistemului” din această parte a monarchiei (Austria. Red. „*Trib.*”) nu va pute însă exopla liberalismul revindicare germanismului liberal! În punctul acesta contele Badeni are la spatele sale majoritatea covârșitoare a naționalităților și a partidelor din Austria. Se poate însă, ca frecările de presă maghiare, să de de rezultat aceea, că la noi se va examina cu minuțiozitate baza pe care stă noul parlament maghiar.

Rezultatul acestei scrutări ar pute fi însă foarte neplăcut, pentru Maghiari. S'ar pute ușor constata că majoritatea dietei ungurești s'a ales pe cale ilegală, în mare parte chiar prin mijloace criminale, și pentru aceea nici nu are baza de existență constituțională. Căci în sfârșit, pentru noi nu poate fi irrelevant, și în privința aceasta se va provoca discuție în reichsrath, înainte de începerea pertractărilor referitoare la reînnoirea pactului: că oare corespunde spiritului legii din 1867 aceea, că în Ungaria, fiecare guvern are puterea dar' nu mijloacele de drept a-și modela parlamentul, care are să perfecționeze și proiectele pactului, — așa cum li vine bine la socoteală? Dacă e dorința a se pune „dualismul” de nou la ordinea zilei, — fie! Noi cei din Austria nu ne temem de o discuție fundamentală. Campania lui Bánffy (neterminată) în contra lui Badeni, ar pute să formeze motivul unei actuale și oportune revisuiri a relațiunilor noastre față de ceaaltă parte a monarchiei.

Strins la părete ace de amenințări energice, Bánffy s'a grăbit a da de știre prin un comunicat oficios, că dînsul după o absențare de trei zile din capitală a sosit acasă. Care va se zică, Bánffy declină dăla sine responsabilitatea pentru articolul apărut în *Nemzet*, fiind acesta publicat în absența sa, și fără consimțământul său. De altă parte *Hegedüs Sándor*, un stîlp puternic al guvernului, a declarat-o pe față, că articolul cu pricina e scris de dînsul. Cu aceasta Bánffy a cam scăpat de îndemnul...

Ca ieri ei comiteau atacul, și azi tot ei cer respingerea cu energie a atacului.

Ce oameni de convingere sunt „*Schreib-Moritz*”-ii lui Bánffy! Destul, că conflictul pare a fi aplanat.

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solvele în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadar de azi începând voi lăsa să se imbucure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de casa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe

[2328] 4-20

Pe lângă ori-ce preț! vânzarea totală

și mai ieftin
ca la

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii
producție proprie,

ghete pentru dame și domni, cravate, pălării și corturi
p. t. publicului, și asigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor versat și expert, este provăzut cu o multime de stoffe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo voi primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca prestatul public, în interesul său să-și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou arangiat, precum și despre soliditatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sunt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

Isak Ascher

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii.
Strada Cisnădiei nr. 4-6. **SIBIU**. Palatul comandai de corp.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu 3 fl.

TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.
Preț 2 fl.

Concurs.

Devenind vacant postul de subcomptabil la casa de economii „Iulia”, societate pe acțiuni în Alba-Iulia, pentru întregire se deschide concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Dela concurenți se recere calificațiune de comptabilitate și praxă, ceea-ce au să le documenteze cu atestate.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

Salar anual de 500 fl. plătit în rate lunare anticipate.

Tantiema statutară.

Subcomptabilul va fi denumit provisor pe un an, iar la anul, corăspunzând cerințelor postului, va fi denumit definitiv. *)

Alba-Iulia, 11 Noemvrie 1896.

[2452] 2-3

Direcțiunea.

*) Petitiunile au să se trimită la adresa Direcțiunii.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Preț 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Acesta carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
haili de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni din
Sibiu se află de vânzare

Portretul domnului

Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1897.



Anul XII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografie”, societate pe acțiuni.

Preț 20 cr., cu trimiterea pe post 23 cr.

Preț 20 cr., cu trimiterea pe post 23 cr.

Cu două portrete ale dlui Dr. Ioan Rațiu.

Sumar: Calindarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Transilvania și Ungaria. — Alexandru Vlăduț (cu o schiță literară). — „Dela șezătoare” și „Un crăciun”. — Epigrame. — „Doina” de G. Coșbuc. — „O pagină din istoria anului 1848-49” de C. Vancu. — „Cine a sberat?” — „Bucăica din gură” (anecdote). — Dr. Ioan Rațiu (biografie cu două portrete). — „Istoria e despre porumb”. — „Pui de lei”, poezii de Ioan Nenițescu (cu o schiță literară). — „Snoave”. — Anton Pann (cu o schiță literară). — „Despre pricina de judecări” și „Povestea vorbii”. — „Dimineața și seara”, de doamna Colomb. — Victor Vlad Delamarina (cu o schiță literară). — „Al mai tare om din lume” și „No. nis acasă”. — „Răvașul nostru”, de Ioan Scutur. — „Drept de neguțitor”, de Ioan Costin. — „Povești”. — „Tirgurile din Ungaria”. — „Tirgurile principale din Bucovina și România”. — Inserate.

Preț 20 cr., cu trimiterea pe post 23 cr.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu a ajuns în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei”.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI”.

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opu întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc”.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Othello, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui finalității curții de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice” ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărănate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892, 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechi tipărite cât și manuscrise, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papin Ilarianu. (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după înțetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatoriului”, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.